

Na njedźelu Palmorum.

Chze-li wutrobu swět wodźicź
 Na tu drohu schěrofu,
 Hdzež tam s wjeseloscju khodźicź
 Mohła po swojim žadanju.
 Tehdy je mi na myśli
 Twoje czežke czerpjenje,
 Tak so móžu w wěrje wostacź,
 Sahnacź słe a dobre dostacź.
 Hdnyž mam jeno, Knježe, tebję,
 O ty studzeń dobroty,
 Dha mje nusa njesahrjebje,
 Tež hdnyž panu do smjercze,
 Ja so khowam do tebję,
 Shtó dha móže pobicź mje?
 Shtóž so w twojich ranach khowa,
 Teho duscha budže strowa. (Rh. 88, 3. 6.)
 Hamjeń.

S dženšnišim dnjom do tydzenja sastupujemy, kajkiž njeje
 žadny wjazn bje wschitkimi tydzenjemi zykeho lěta. Wulki
 rěka tutón tydzeń, dokelž je so w nim to najwjetsche stało,
 shtož je so hdny stało, tak dołho, hacž semja steji, a kajkež
 so nihdy wjazn njestanje. Martowny tutón tydzeń rěka,
 dokelž tu našch wěczny kral do najhlubšich czerpjenjow sa
 naš so ponižuje. Čzichi wón rěka, dokelž je tola wěscze
 sdobne a so saleži, so by čzischina byla w našchich městach
 a wšach, w našchich domach a wutrobach tón zyky tydzeń,
 we kotrymž je našch najlěpschi psheczel, našch sbóžnik a wu-
 možnik, sa naš hórku smjercz na kschizu czerpił.

Bóh, luby Knjes, nam žohnuj, lubi kšchesczijenjo, tutón
 čzichi tydzeń. Wón nam pomhaj, so bychmy nutni, s po-
 kutnej wutrobu, s wěru a džakomnoscu teho Knjesa psche-
 wodželi, hdnyž k swojemu czerpjenju do sahrody Gethsemane
 a na Golgathu dze! Njech je pschi tym našcha wodžerka
 swjata historija wot czerpjenja a wumrjecza teho Knjesa,
 kajkuž nam swjeczi sczenikojo powjedaju. Hižom wjaznkrócž
 smy ju w Božim domje kšcheli a dyrbjeli ju sažo a
 pschezo sažo we našchich domach s našchimi džeczimi a s